

Sylabus omylů

- jedná se o text shrnující teze, které jsou v rozporu s církevním učením za papeže Pia IX.
 - Vydán v roce 1864, znovu potvrzen v roce 1870
 - Odmítá náboženské, vědecké, hospodářské, politické, etické doktríny, které souvisejí s myšlenkami modernizace
 - Jde o pokus církve vyrovnat se s situací společnosti na sklonku 19. století – církev ji řeší odmítnutím nových myšlenek a stáhnutím se do opozice modernistického uvažování. Tento přístup byl překonán na 2. Vatikánském koncilu, který je možné chápat jako vítězství modernistického křídla církve.
- I. Panteismus, naturalismus a absolutní racionalismus
- koncepce zpochybňující křesťanské pojetí Boha (1.), vyzdvihující lidský rozum nad svrchovanost víry a tradice (3., 4.), zpochybňující křesťanství jako takové (7.)
- II. Umírněný racionalismus
- vztah teologie a filozofie – nezávislost filozofického bádání (10., 11.), rovnost teologie a filozofie (8.)
 - zastaralost scholastické metody pro potřeby moderní doby (13.), církve se staví proti pokroku (12.)
- III. Lhostejnost a volnomyšlenkářství
- spása je možná i mimo křesťanství (16.), náboženství jsou si rovna, člověk má volit náboženství na základě rozumu (15.)
 - protestantismus je pouze rozdílná forma křesťanství (18.)
- IV. Omyly týkající se církve a jejích práv
- zpochybnění církve jakožto nezávislé instituce, nastolení otázky ohledně světské moci církve – církev by ji mít neměla (24., 25.), její rozhodnutí by měla být korigována státem (28., 35.)
 - odsouzení majetku církve (26., 27.)
 - moc státu je nadřazena moci církve (28., 37.)
- V. Omyly týkající se společnosti jako takové a jejího vztahu k církvi
- učení církve je v rozporu se zájmy společnosti (40.)
 - světská moc má mít svrchované pravomoci i v církevních záležitostech (39., 43., 44.)
 - školství má být plně sekularizované (45., 46.)
 - stát má právo odvolávat biskupy (51.), může omezovat moc klášterů (53.)
 - rozluka státu a církve (55.)
- VI. Omyly týkající nepřirozenosti a křesťanské etiky
- zákony morálky nepotřebují oporu v náboženství (56.)
 - „Autorita není nic jiného, než souhrn počtu a hmotné síly.“ (60.) – relativizace morálních principů
- VII. Omyly týkající se křesťanského manželství
- církevní sňatek není svátost (65., 73.), může být rozvedeno (68.), zavedení občanského sňatku (73.)

VIII. Omyly týkající se světské moci papeže

- ke svobodě církve jakožto náboženské organizace by nejvíc přispěla její politická neangažovanost (76.)

IX. Omyly týkající se moderního liberalismu

- církev by se měla smířit se svým nynějším postavením (80.), katolické vyznání není jediné možné a pravé (77.), přistěhovalci mají plnou náboženskou svobodu (78.)